

שרות התיאטרון של "העולם הזה"

בהגדרת כרטיסייהחיים להופעות ג'וזפין בייקר (תמונות למעלה) זכו כל הקוראים שמספרי הגדי יונות שלהם מן השבוע שעבר מפטימים בספרות הכאות: 054 — 183 — 354 — 483 — 654 — 783 — 954, כך שאחד מבין כל 150 קוראים זוכה בכרטיסייהחיד חיים במקום מובחר. מאחר שכל הכרטיסים הם להצגות הזירההטרון הקרובות, מתבקשים כל הזוכים להודרו כמיוחד ודקבל את הכרטיסים מיד, בין השעות 7-5 אחרי-צהריים. המועד האחרון לקבלת הכרטיסים: יום חמישי, 16.12.54, שעה 7 בערב. השרות מקווה כי הזוכים ייהנו כראוי מחווה אמנותית בדתי רגילה זו.

ידי ארבעה שוטרים, נצטוו להחנות את המוגנת בצד הדרך: הוא הספיק עוד לחי שוב: "קרוב לוודאי שהם רוצים לעצור את הנוסע שלי".

לשטחים לא היתה כל כוונה לעצור את הנוסע. ברגע בו נפתחה דלת-המונית, היר פיע לעיני משה פרץ פו המוכר של הנסע השביעי. מיד לאחר מכן ניחת אגרוף כבד בסטרטו. בעקבות המ למה הראשונה באו מהל מות אחרות. משה זינק החוצה, רצה לקיים את מצוות התורה "שן תחת שן". א לך השוט יכ אחו בורוע תיו, איפשרו ל ת קף להלום בו כאות נפשו.

"לא הבנתי את המת חש", סיפר משה מ אחר יותר, "הש טרים עזרו לתוקף. כאשר ניסתי להתנגד לה אמרו לי לסתם את הפה. אחד מהם אפילו ניח את ידו על אקדחו. משיחתם ה ברר לי שהת קף היה סמל-משט ה לבוש אזרחית.

הזמנה למסע. המצב הובן למשה עד פחות כאשר הביא אחד השטרים גיפ אורחי, בו ישב אורח חגור-אקדח (הוא נראה כמו נטר, סיפר משה). האורח ניסה להכניס את כוש לתוך הגיפ, לנסוע משם והלאה. א לם נהרהמונית התנגד, קפץ מעל הגיפ, הוכה ש ב עד אשר איבד את הכ תו.

"התעוררתי כאשר ניסה משהו לשפוך עלי מים", סיפר משה, "היה קר וביקשתי שיביאו לי את הסודר שלי. אחד השוטרים זיבא לי את הסודר, ומיד אחרייכן נעלמו כולם — מלבד האיש עם הגיפ. אותו איש הפציר בי שאכנס לגיפ ואסע אתו לסדר סולחה.

משה סרב, הוא הבטיח לטפל בסולחה למחרת הים, קרא לנוסע שלו, אשר עקב אחרי כל המתרחש ממרחקמה, נכנס למור ינית, דהר לעבר תל-אביב.

פעולה פרטית. לא היה זה המסע האחרון של משה באותו לילה. לאחר שהוא סיפר את כל הפרשה במטה משטרת תל-אביב, דרשו הוא וארבעת אחיו שהחוקרים יצאי למשטרת נסציונה, בטרם יאבדו ה עקבות את טריותם.

החוקרים יצאו לנסציונה, עצרו כמה שוטרים, פתחו בחקירה כסיעפת תחת פיקודם של המפקחים הראשונים בראגו וקפלן.

אולם משה בכר ואחיו, שהטילו ספק ב תוצאות כירור הפרשה בבית-הדין המש עמתי של משטרת ישראל, פתחו בינתים בפעולה פרטית: הם התקשרו עם עורדין, ביקשו להגיש תביעה אזרחית. אחר יצאו ל שטט ברחובות נסציונה וראשוץ-לציון במטרה למצוא את הנוטר בעלי-הגיפ. לא היתה להם כל כוונה לסדר סולחה.

חיפה

כביסה בטחונית

ראש עיריית חיפה רב המרק, אבא חושי, היה מרוצה: עירו נשתנתה במשך השנה האחרונה לחלוטין, הפכה לאחת הערים הנאות והמסודרות ביותר בארץ, הבריקה בנקיונה. רק דבר אחד פגם במראה האסט טי של חיפה: אורחים מרושלים מתחו פה ושם חבלים, תלו את הכביסה לייבוש בר שית-הרבים, למען השלימות היה צורך לבטל נוהג זה במירות האפשרית.

נוהג ביטל רק השביעי, כאשר נענה מש רד-הפנים לבקשת עיריית-חיפה, אישר חוק

עור מיוחד. אמנם משרד-הפנים לא היה מעוניין ביותר בשמירה על יופיין של ערי ישראל, אך מאחר שלא היתה לו כל כוונה להסתכסך עם אבא חושי על עניין זה פעוט, ניסח המשרד את החוק החדש בצור רה זהירה ביותר: "לא יתלו כבסים בצורה שתסכן את בריאות הציבור ובסחוגו".

עיריית חיפה שמחה אולם עורכי-דין רבים חייבו ברוב משמעות: במקרה של תביעה משפטית נגד אורה שיתלה כביסה ברשות-הרבים, קשה מאד יהיה להוכיח באי זו מידה מסכנים התחתונים והגופיות הר טובים את בריאות האורחים — או את בטחור גם.

חוק

שיעור בדמוקרטיה

ביום ה שעבר חתמו שלושת השופטים דעליונים יצחק אולשן, יוליוס זוסמן ו אלפרד ויתקין על פסק-דין שהפך צועל נתאי לצו החלטי, ציונה על ראש-עיריית נתניה, עובד בן-עמי ועל מועצת עיריית

נה לה עליידי הכנסת. אחרת לא יהיה גבול לסמכותם של השלטונות המקומיים. שני סוחריו הנקניקים עזבו את אולם בית-הדין בשביעות רצון. פחות שבועי רצון היו ח"כים רבים: עכשו הגיע תורם לומר את דברם על אחת הבעיות העדינות ביותר במדינה.

רמת-גן

מירון ללא סוס

כמה מאות סקרנים צבאו השבוע על בנין-התרבות של מועצת-פועלי רמת-גן. נושא הפעולה התרבותית היה בלתי רגיל: מתן אות היונק למירון על כיבוש כסאו של ראש העיר הרביעית בגולה בארץ.

הסוס אשר בעזרתו קיוו חיים אברהמוביץ מוכיר מועצת פועלי רמת-גן, הגויז והדיני מו, לכבוש את כסאו של אברהם קריניצי, היה יונה איתן, סגן ראש העיר, שנמצא חייב במשפט על מעילה באימון הציבור, ונקנס בסך 25 ל"י. יונה איתן, שנפל לתוך שוזה אשר חפר לו דקבלן שלמה בליזובסקי (ראש העולם הזה מס 872), שלא הסתיר את סינתו לראשי עיריית רמת-גן, שגרמו למס לתו שימש לכאורה נושא מציון לתעמו לתבחירות.

ארבעת חברי מפא"י ומפ"ם במועצת העירייה, קמו בזה אחר זה, גוללו בפני קהל השומעים את גודל מציקתם של שוכני החוליות בשיכון ותיקי רמת-גן, העלו על נס את השיכון ההסתדרותי שהוקם בקרית בורוכוב. טען אחד מהם, יוסף קצקו: "מגיעה לנו ראשות עיריית רמת-גן בזכות סוד-רכיניו שנתגלה ככל מפעלינו ובכל ה עיריית והישובים, בהם אנו מהיים רוב".

אולם רק לאחר שנעל אברהמוביץ את האסיפה בקריאה לחוגים הפועליים להתלכד לקראת מיגור הכת הצ"כית השלטת ב עירייה, התברר כי השלב הראשון במירון הבחירות התגלה ללא סוס: יונה איתן רגיש את התפטרותו לראש-העיר. מפא"י התי חילה בחיפשים נושאים אחרי סיס חדש.

דרכי אדם

הוא לא הבין דבר

פייגה קפנובים לא הבינה עברית. אולם היא הבינה היטב את מעבידה בבית-החור (המשך בעמוד 12)

נהג משה בכר
לשוטר מותר ?